

dette Kontor, er jo ikke nødvendigt. Den nuværende Amtmand er heller ikke til Stede paa sit Kontor. Naar Sogneraadformændene søge Oplysninger der, er det sjældent, de faa dem af Amtmanden selv, han er som oftest ikke til Stede, men i Regelen faa de den søgte Oplysning hos Amtsfuldmægtigen, der ogsaa oftest er bedre inde i Sagerne og mere praktisk til at give de søgte Oplysninger. Det vil altsaa ikke være absolut nødvendigt, at en saadan folkevalgt Amtmand er til Stede paa Kontoret hver Dag. Han vil godt kunne nøjes med at være til Stede en Gang om Ugen, eller maaske endogsaa en Gang hver 14de Dag. Det kende vi jo fra alle vore Landboselskaber ude omkring i Landet og fra vore Landbosparekasser og lignende. Der have vi ogsaa saadan en Formand, der maa være til Stede en Gang eller to om Ugen. Det finde de sig i, de faa et lille Gratiale derfor. Noget lignende vil selvfølgelig ogsaa den dygtige Mand, som vælges til Amtsraadsformand — for jeg tvivler ikke om, at den almindelige Valgret vil kunne udsøge den dygtigste Mand til dette Embede —, kunne gøre. Den Vanskelighed er det altsaa let at komme ud over. Nej, Vanskeligheden ligger paa et andet Punkt. Den ligger i det Forhold, som i det hele taget er saa forkludret, Forholdet mellem Statsmyndigheden og de kommunale Myndigheder. Der indse vi godt fra vor Side, at der er en Vanskelighed. Vi indse, at der her trængtes til en hel Lovgivning, der gik til Bunds i dette Spørgsmaal. Det Forhold, der hidtil har hersket mellem Statsmyndigheden og de kommunale Myndigheder, mellem Tilsynet og de underordnede paa det Omraade, er saa forkludret og uensartet, at der godt kunde trænges til en helt gennemgribende Lovgivning. Der ligger vistnok Vanskeligheden, naar der tales om, hvad man skal beholde efter at have faaet den folkevalgte Amtmand.

Maa jeg overfor det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) og min ærede Sidemand til venstre, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), gøre en lille Bemærkning. Det ærede Medlem fra Middelfart kunde ikke forstaa det ærede Medlem fra Frøstrups, ja for Resten heller ikke den højtærede Indenrigsministers og i det hele taget Regeringspartiets Stilling overfor Opholdsbestemmelsen. Han anførte, at Regeringspartiet, som jo maa antages at følge sin Kultusminister, nu er gaaet med til paa det kirkelige Omraade at slette den tidligere Opholdsbestemmelse, fjerne den fuldstændig. Man mener altsaa, at kirkelig talt ville Personer straks, naar de komme ind i en

Kommune, have deres Interesser at varetage der. Bare de bo der, skulle de have Ret til at stemme. Men naar det gælder det kommunale Omraade, ja, saa kan man ikke nøjes med $\frac{1}{4}$ Aar, som vi have foreslaaet, man skal endogsaa helt op imod 3 Aar; nota bene, naturligvis gælder det ikke for dem, som kunne blive fastboende i en Kommune, for dem kommer Opholdsbestemmelsen jo ikke til at virke. Det ærede Medlem fra Middelfart stod ganske uforstaaende overfor det ærede Medlem fra Frøstrup, han kunde ikke begribe, at der kunde være denne Forskel. Ogsaa jeg sad og tænkte paa, at det egentligt var underligt. Jeg troede, at det ærede Medlem fra Frøstrup var i Besiddelse af saadan god, jævn Fornuft, som vi alle sammen her i Tinget anse os for at have, og saa var det egentligt underligt, fandt jeg, at man med denne gode, jævne Fornuft kunde mene, at der egentlig skulde være nogen Forskel paa de Interesser. Jeg var endogsaa tilbøjelig til at tro om det ærede Medlem fra Frøstrup, at han i sin Sjæl — jeg har nemlig den Anskuelse om ham, at han er stærkt aandelig interesseret — skulde sige til sig selv: ja, naar det gælder saadanne høje, aandelige, alvorlige Spørgsmaal, som det dog gælder om indenfor et Menighedsraad og en Sognemenighed, saa maa man ikke gaa for rask frem, saa maa man dog ønske, at de, der flytte ind i en Sognemenighed, maa faa en fuldstændig Indsigt i Forholdene i denne Menighed, og det er jo ingenlunde lettere at granske Folks Hjerter og Nyrrer end at gaa ud og se paa, hvor mange Sten der skal paa en Vej, eller lignende. Man skulde tro, at det ærede Medlem vilde sige til sig selv: dette at komme ind i hele den aandelige Bevægelse i de forskellige Partier, der kan være i en saadan Menighed, for ved et Præstevalg eller andre Ting vedrørende Menigheden at kunne danne sig en Anskuelse og virkelig være med, er en ganske anderledes vanskelig Sag, en Sag, hvor der ganske anderledes trænges til Overvejelse, til Opdragelse, til Sammenvoksen med de Folk, som man er imellem, end ved det, som et Sogneraad almindeligt har med at gøre. Jeg vil da her sige til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at jeg mener, vi have gjort den Opdagelse om det ærede Medlem fra Frøstrup, at han er ingenlunde saa aandelig, som vi troede. Han mener aabenbart, at der hører et ganske anderledes Arbejde til, man maa ganske anderledes sætte sig ind i, hvor mange Sten der skal paa en Vej, eller hvor mange Skoleborde der skal være i Skolen,